

JEESUKSEN VIERELLE TAIVAASSA

Mark. 10:35-45

35. Jaakob ja Johannes, Sebedeuksen pojat, menivät Jeesuksen luo ja sanoivat hänelle: "Opettaja, me tahtoisimme, että tekisit meille, mitä sinulta anomme."

36. Hän kysyi: "Mitä te haluatte minun tekevän teille?"

37. He vastasivat: "Anna meidän istua kirkkaudessa toisen oikealla ja toisen vasemmalla puolellasi."

38. Jeesus sanoi heille: "Te ette tiedä, mitä anotte. Voitteko juoda sen maljan, minkä minä juon, tai tulla kastetuiksi sillä kasteella, millä minut kastetaan?"

39. He sanoivat hänelle: "Voimme". Jeesus sanoi heille: "Sen maljan, minkä minä juon, te tosin juotte, ja sillä kasteella, millä minut kastetaan, kastetaan teidätkin."

40. Mutta minun oikealla tai vasemmalla puolellani istuminen ei ole minun annettavissani, vaan ne annetaan niille, joille ne on valmistettu."

41. Kun ne kymmenen kuulivat tämän, he alkoivat närkästyä Jaakobiin ja Johannekseen.

42. Jeesus kutsui heidät luokseen ja sanoi heille: "Te tiedätte, että hallitsijan asemassa olevat ovat kansojen herrina, ja että kansojen mahtavat käyttävät valtaansa niitä kohtaan."

43. Näin ei kuitenkaan saa olla teidän keskenne, vaan joka teidän keskuudessanne tahtoo tulla suureksi, olkoon teidän palvelijanne."

44. Joka teidän keskuudessanne tahtoo olla ensimmäinen, olkoon kaikkien palvelija."

45. Ihmisen Poikakaan ei tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaksi monen puolesta."

Mitä tavoittelet?

Mitä Sinä syvimmiltäsi tavoittelet, mitä elämässäsi haluat? Mihin suuntaudut? Vastauksesi näihin kysymyksiin kertoo elämäsi päämäärän.

Moni nousee aamuisin ensimmäisenä ajatuksenaan ja nukahtaa illalla viimeksi miettien rahaa, joko sitä mikä hänellä on tai sitä häneltä puuttuu. Mammonan palvonta on ahneutta, jonka Raamattu määrittelee epäjumalan palvonnaksi. Kukaan ahneudessa elävä ei voi pelastua ja päästä Jumalan valtakuntaan. Rahan himo on monen sielun surma. Myös näin paastonajan alkaessa on hyvä muistaa, mikä oli Juudas Iskariotin tie.

Monelle muulle kunnian himo on kaikkea toimintaa ohjaava viimeinen vaikutin. Kun siihen vielä liittoutuu kateus ja ylpeys, yhdistelmä teettää ihmisellä todella paljon työtä. Usein hyvin hyödyllistä työtä, arvostettua ja kiitettyä työtä. Kuinka monta kuuluisuutta piiskaa jatkuva onnistumisen pakko ja menestymisen vaatimus. Jumalan silmissä omaa kunniaansa etsivän työllä ei ole mitään todellista arvoa niin mieluisaa kuin syntiselle luonnollemme onkin saada ihmisten kehuja. Vain Jumalalta saadulla arvostuksella on merkitystä.

Vallanhalussa yhdistyvät usein mammonan palvonta ja kunnianhimo voimakkaaseen pyrkimykseen päästä hallitsemaan muita ja alistaa muut ihmiset omien päämäärien saavuttamiseen. Itsekäs vallanhalu tekee ihmisestä tyrannin, jolle toiset ihmiset ovat pelinappuloita, joista tarvitsee välittää vain niin kauan kuin heistä on hyötyä.

Herran valtaistuin

Raha, kunnia ja hallintavalta eivät kuitenkaan itsessään ole synnillisiä asioita. Rahanhimo, kunnianhimo ja vallanhimo taas ovat. Herra lupaa päivittäiset tarpeet - ruokaa ja vaatteet -

kaikille omilleen, jotka eivät tavoittele omia etujaan, vaan kyselevät, miten he voisivat toteuttaa Jumalan tahdon ja vanhurskauden omassa elämässään. Jumala tulee antamaan kunnian jokaiselle, joka rakkaudessa palvelee muita. Ilmestyskirjassa Herra lupaa myös hallintavallan kaikille, jotka seuraavat Jeesusta loppuun asti:

"Sille, joka voittaa ja loppuun asti suorittaa minun antamiani tehtäviä, minä annan vallan hallita kansoja." (Ilm 2:26) tai: "Minä annan voittajan istua kanssani valtaistuimellani, kuten minäkin olen voittanut ja istunut Isäni kanssa hänen valtaistuimelleen." (Ilm.3:21)

Jaakobin ja Johanneksen pyyntö

Mistä oli kysymys, kun Sebedeuksen pojat, Johannes ja Jaakob, tulivat esittämään pyyntönsä Jeesukselle: "Anna meidän istua kirkkaudessa toisen oikealla ja toisen vasemmalla puolellasi."

Kymmenen muuta opetuslasta närkästyivät todella heidän pyynnöstään ja heistä oli itsestään selvää, että Johanneksen ja Jaakobin toivomus edusti pyrkyryyttä ja itsekästä vallanhalua. Heidän suuttumisensa näihin kahteen paljasti kuitenkin lähinnä heidän oman sydämensä vallanhalun. Jeesus ei suinkaan nuhdellut veljeksiä, sillä Hän näki heidän syvimmän motiivinsa. Heidän pyyntönsä nousi nimittäin siitä uskosta, että Jeesus oli todella kuningas ja että Hän tulisi myös nousemaan valtaistuimelle. Edelleen heidän pyyntönsä kertoi siitä, mihin he halusivat elämässään suuntautua. He halusivat päästä ja pysyä mahdollisimman lähellä Jeesusta. Heille Jeesuksen kuninkuus ja Herran läheisyys olivat tärkeimpiä asioita elämässä. Ilman Jeesusta heillä ei olisi mitään. Heidän pyyntönsä oli samalla heidän uskontunnustuksensa.

Pyynnön tausta

Veljesten pyynnön merkitystä korostaa tilanne, jossa he sen esittivät. Tekstimme edellä kerrotaan näin:

32. Heidän noustessaan Jerusalemiin vievää tietä Jeesus kulki heidän edellään. He *eivät tienneet, mitä ajatella, ja ne jotka seurasivat, olivat peloissaan*. Silloin Jeesus taas otti luokseen ne kaksitoista ja alkoi puhua heille siitä, mitä hänelle oli tapahtuva:

33. "Me menemme ylös Jerusalemiin, ja Ihmisen Poika annetaan ylipappien ja kirjanoppineitten käsiin. He tuomitsevat hänet kuolemaan ja luovuttavat hänet pakanoille.

34. He pilkkaavat, sylkevät ja ruoskivat häntä ja tappavat hänet. Kolmen päivän kuluttua hän nousee kuolleista."

Jeesus suuntasi matkansa kohti Jerusalemiä ja opetuslapset pelkäsivät, sillä he tiesivät miten Jeesuksen henki oli uhanalainen. Kansan johtajien päätös raivata Jeesus tieltään oli heidän tiedossaan. He ymmärsivät myös mitä merkitsi roomalaisten teloitustapa ristillä. Ja juuri sitä kohti Jeesus ilmoitti suuntautuvansa. Kun he eivät kuitenkaan ymmärtäneet ylösnousemuksen salaisuutta, heidän mielensä olivat lähes kaaostilassa. Veljesten kysymyksen taustalla oli siis varsinainen uskonkriisi, johon Jeesuksen monet ihmeet nähneet opetuslapset olivat joutuneet, kun Jeesuksen toiminta ei mitenkään vastannut heidän ajatuksiaan ja odotuksiaan.

Jeesus on Kuningas

Jaakob ja Johannes osoittivat kysymyksellään, miten he uskoivat Jeesuksen kuninkuuteen ja Hänen astumiseensa valtaistuimelle, vaikka he eivät vielä ymmärtäneetkään, miten tie siihen tulisi kulkemaan. Siksi Jeesus ei nuhdellut heitä väärästä vallanhalusta toisin kuin

heihin suuttuneita kymmentä muuta opetuslasta. Sen sijaan Herra osoitti heille, mikä on tie siihen, että he pääsisivät samalle valtaistuimelle Hänen kanssaan. Tie iankaikkiseen rikkauteen, oikeaan kunniaan ja Herran valtaistuimelle lähelle Herraa voi kulkea vain siten, että ihminen juo saman maljan kuin Jeesus ja osallistuu samaan kasteeseen kuin Hän.

Malja ja kaste

Maljalla Jeesus tarkoitti sitä suunnatonta kärsimyksen maljaa, jonka Hän joi Golgatan tuskissa. Koko maailman synty ja sen tuomio kerättiin maljaan. Yksi maljan pisara vastasi yhden ihmisen iankaikkista tuskaa kadotuksessa. Kun koko ihmiskunnan kaikki pisarat kerättiin yhteen, siinä oli malja, joka Jeesukselle tarjottiin Golgatan ristillä. Sen Hän myös joi viimeistä pisaraa myöten. Kun koko Jumalan iankaikkisen rangaistuksen tuskan malja oli tyhjennetty, Jeesus kohotti voitonhuudon ristillä: "Se on täytetty!" Kenenkään Jeesukseen turvaavan ei enää tarvitse kokea kadotuksen tuskaa, sillä Jeesus kantoi kaiken loppuun asti.

Kasteella Jeesus tarkoitti samaa asiaa. Kun ihmiskunta ansaitsi tulla hukutetuksi käsittämättömän syyllisyytensä ja pahuutensa tähden, Jumala antoi tuomionsa virtojen kulkea oman rakkaan Poikansa yli. Jeesus hukkuu, jotta yksikään Hänen omansa ei joutuisi kokemaan sitä, minkä Hän ristillä kärsi. Jeesuksen tuska ristillä oli varsinainen kaste, jolla ihmisen tuomio pestään pois.

Jeesuksen malja ja kaste lahjana

Niin ehtoollisessa kuin kasteessakin on kysymys samasta salaisuudesta. Niissä jokainen Herraan uskova saa omaksi omaisuudekseen Jeesuksen Golgatan tuskan sisällön ikään kuin hän olisi itse kaiken sen kärsinyt. Kaste ja ehtoollinen liittävät uskovan Jeesuksen kärsimiseen, kuolemaan, hautaamiseen ja ylösnousemukseen. Jaakob ja Johannes yhtä vähän kuin kukaan muu meistä ei voi juoda Jeesuksen juomaa maljaa ja saada Hänen kastettaan osakseen omana kokemuksena, vaan Jeesuksen valmistamana siunauksena meidän hyväksemme. Veljekset ottivat myöhemmin vastaan Jeesuksen juoman maljan ja Jeesuksen kasteen siunauksen ja saivat siksi pääsyn taivaallisen kirkkauteen.

Kärsimys rakkauden tienä

Toisaalta kuitenkin niin Johannes kuin Jaakobkin tuli osalliseksi myös toisessa merkityksessä kärsimyksen maljasta. Siinä oli kysymys myös heidän omasta kipeästä kokemuksestaan. Jaakob oli ensimmäinen apostoleista, joka sai kärsiä marttyyrikuoleman. Johannes sai taas viettää vuosikautia vankeudessa Patmos saarella ennen kuin pääsi Heransa kirkkauteen vanhalla iällä.

Mutta heidän maljassaan ja kasteessaan ei ollut kysymys enää syntejä sovittavasta kärsimyksestä - Jeesuksen uhri riittää, vaan siitä kärsimyksestä, jota saadaan kun palvellaan Herraa julistamalla pelastuksen sanomaa. Palveleva rakkaus vie aina kärsimään kohteensa kanssa, jotta ihmiset tulisivat osalliseksi pelastuksesta.

Paavalin esimerkki

Samasta asiasta kertoo Paavali Filippiläiskirjeessä:

"Syvin haluni on, että minun havaittaisiin olevan Hänessä ja omistavan, ei omaa laista tulevaa vanhurskautta, vaan sen, joka tulee uskon kautta Kristuksen, vanhurskauden, joka tulee Jumalalta uskolle. Ennen muuta haluan tuntea Hänet ja Hänen ylösnousemisensa

voiman ja Hänen kärsimyksiensä osallisuuden, tullessani Hänen kaltaiseksi samankaltaisen kuoleman kautta,..\" (Fil. 3:9-10)

Osallisuus Kristuksen kärsimyksiin

Paavalilla oli kaksi suurta halua, jotka hallitsivat hänen elämäänsä. Suurin ja tärkein oli, että niin Jumala kuin ihmiset ja myös pimeyden vallat näkisivät hänen olevan pelastettu kokonaan Kristuksen uhrin ja Kristukselta lahjaksi saadun ja vastaanotetun vanhurskauden varassa. Toinen oli halu oppia tuntemaan Jeesusta syvemmin, päästä kokemaan Hänen ylösnousemusvoimaansa ja päästä kärsimään yhdessä Jeesuksen kanssa.

Paavali ymmärsi, että Jumala rakkaus tuli näkyviin syvimmin juuri Kristuksen kärsimyksessä. Hän halusi siksi päästä niin lähelle Jumalan kirkkauden ja rakkauden salaisuutta kuin mahdollista. Tien Kristuksen kärsimysten tuntemiseen voi kulkea vain yhtä kautta. Ennen kaikkea oli elettävä pelkän lahjavanhurskauden varassa, sen, jonka Jeesus antoi hänelle lahjana. Sen jälkeen tulee oppia tuntemaan myös Kristuksen persoonaa syvemmin. Vasta Herran tuntemisesta ja Kristuksen ylösnousemusvoiman riittävästä tuntemisesta käsin voi lähteä kulkemaan yhtä matkaa Jeesuksen kärsimysten ja jopa kuoleman tietä.

Ei ole mitään suurempaa rakkautta kuin kärsiä Kristuksen nimen tähden. Jumalan rakkauden kirkkaus tuli näkyviin Golgatan tuskassa. Suurin rakkaus näkyi kärsimyksen keskellä. Siksi tie lähimmäksi Kristuksen rakkauden salaisuutta kulkee siinä, että pääsee osalliseksi Kristuksen kärsimyksistä. Syvintä Jeesuksen tuntemista täällä ajassa on kärsiä Hänen kanssaan ja niin rakastaa Jumalan rakkaudella synneissään kärsivää maailmaa. Kysymys on vapaaehtoisesta suostumisesta kärsimään Kristuksen kanssa, jotta ihmiset oppisivat tuntemaan Jumalan rakkauden salaisuuden Golgatalla ja näkisivät Kristuksen kärsimyksen ja kuoleman kirkkauden.

Marttyyrien veri on seurakunnan siemen

Vaikka kotoisessa kristillisyydessämme ei näinä päivinä juuri puhuta Kristuksen kärsimyksiin suostumisesta pikemminkin niistä hyvistä ja myönteisistä kokemuksista, jotka kristillisyyttä tuottaa, Jumalan kansa on halki vuosisatojen pitänyt suurimpana kunnianaan saada kärsiä marttyyrikuoleman Jeesuksen nimen tähden. Siinä ei ole kysymys siitä, että hammasta purren suostuu tapettavaksi, kun ei muutakaan voi, vaan siitä että saa todistaa Jumalan kirkkaudesta Kristuksessa oman kuolemansa kautta, koska Jeesus on jo antanut omilleen iankaikkisen elämän ja koska Jeesus itse on omiensa ylösnousemuksen tae. Kenestäkään ei voi tulla marttyyria, ellei hän tunne Jumalan rakkautta Kristuksen Golgatan uhrissa.

Suuntaudu taivaallista valtaistuinta kohti

Jeesus haluaa, että me etsimme Hänen läheisyyttään aina taivaallista valtaistuinta myöten. Närkästyneille kymmenelle muulle opetuslapselle Hän antoi kuitenkin ohjeen siitä, miten taivaalliselle valtaistuimelle lähelle Jeesusta päästään.

\"Joka teidän keskuudessanne tahtoo tulla suureksi, olkoon teidän palvelijanne. Joka teidän keskuudessanne tahtoo olla ensimmäinen, olkoon kaikkien palvelija. Ihmisen Poikakaan ei tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi monen puolesta.\"

Herra kutsuu meitä tavoittelemaan suuruutta palvelemalla. Jeesuksen palvelu ei vain ole esimerkki, vaan se lunastushinta, jolla Herra osti meidät Golgatan ristillä vapaaksi synnin, kuoleman ja Saatanan orjuudesta, varustaa meitä tänään myös itsemme unohtavaan palvelukseen.

Iranin kristittyjen kärsimystie

Osoituksena siitä, että myös tänään elää monia, jotka Kristusta korottaen ovat valmiit kulkemaan ristin tien, haluan lopuksi lukea teille erään Iranilaisen kristityn todistuksen tämän vuoden alkuvuikoilta.

Iranissahan kristityt elävät tänään ankarien vainojen keskellä. Viime syksynä teloitettiin eräs piispa ja joulukuun lopulla Sarin vallankumoustuomioistuimessa tuomittiin kuolemaan 9 vuotta vangittuna ollut pastori Mehdi Dibaj. Pari viikkoa oikeuden päätöksen jälkeen 16.1. pastori Mehdi Dibaj kuitenkin vapautettiin kristittyjen esirukousten ja kansainvälisen painostuksen vuoksi. Mutta hänen vapauttamisekseen toiminut piispa Hovsepien-Mehr murhattiin muutama päivä hänen vapauttamisensa jälkeen. Kesäkuun lopulla hänet ja Hovsepien-Mehrin seuraajaksi valittu pastori Tateos Michaelian löydettiin murhattuina.

Tammikuun alussa heti kuolemantuomionsa saatuaan Mehdi Dibaj kirjoitti kirjeen veljelleen. Hän aloitti näin:

Testamentti

"Kunnia Jumalalle korkeuksissa ja maassa rauha ihmisille, joita kohtaan Hänellä on hyvä tahto." Luuk. 2:14

Veljelleni Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa

"Rukoilen, että saisit olla Pyhässä Hengessä Jumalan temppeli, Jeesus Kristus asuisi uskon kautta sydämässäsi ja ruumiisi saisi olla Pyhän Hengen asumus. Rukoilen edelleen, että Pyhän Hengen hedelmä ja lahjat olisivat runsaat elämässäsi ja sinusta tulisi Herran kädessä kiitettävä astia Hänen käyttöönsä. Anon, että olisit puhdas ja kantaisit hedelmää tehden iloiten kaikkinaisia hyviä tekoja. Rukoilen, että niin voisit täällä maan päällä kirkastaa Jumalan kunniaa.

"Tuo kaikki on mahdollista, koska Herra itse on uskonut meille evankeliumin julistettavaksemme. Tiedän, että jo nyt tuohon kaikkeen pyrit. Siksi rukoilen, että sydämesi saisi aina loistaa Herran Jeesuksen tuntemisen valosta.

"Rakas veljeni! Vaikka en voikaan ruumiillisesti olla kanssasi, sydämässäni olen aina luonasi ja haluaisin, että voisin olla osa sinun iloasi. Sillä Herran edessä on ylenpalttista iloa, Hänen oikeassa kädessään on iankaikkinen riemu. Ylistäkäämme Herraa! Olimme missä tahansa ja millaisissa olosuhteissa tahansa, Herrassa meillä on voitto. Herralta tulee voitto. Ja Herra antaa meidän päästä osalliseksi Herran voittoon. Halleluja!

"Totisesti meidän uskomme voittaa tämän maailman. Vanhurskas elää uskosta. Meidän tulee pelätä Saatanan juonia. Mutta koska Jeesus Kristus on kanssamme, voitto on meidän. Kun usko astuu ovesta sisään, pelko pakenee ikkunasta ulos. Tämä uskokin on Jumalan ja Pyhän Hengen lahja. Sillä Jumala on vastaus meidän kaikkiin tarpeisiimme ja

Jeesus on Vapahtajamme. Herra vastaa meidän tarpeisiimme ja parantaa kipumme ja ratkaisee kysymyksemme. Halleluja!

"Apostoli Paavali sanoo: "Varma on tämä sana; sillä: jos olemme kuolleet yhdessä hänen kanssaan, saamme myös hänen kanssaan elää; jos kärsimme yhdessä, saamme hänen kanssaan myös hallita." (2.Tim. 2:11-12)

"Miten suuri kunnia ja etuoikeus onkaan saada seurata Vapahtajaa! Miten valtavaa on saada elää Hänen kanssaan! Mitä sulohedelmää onkaan elämä, jonka saa viettää Hänen siipiensä suojassa, Hänen sulkiensa kätkössä, Isän rakkauden alla! Siunattu kristitty! Olemme Jumalan lapsia. Iloitsemme ja kiitämme Jumalan rakkauden alla. Emmekö ylistäisi ikuisesti Jumalan armoa. Kohottakaamme sydämestämme riemuhuuto! Miten suuri onkaan Jumalan laupeus meitä kohtaan! Miten suurenmoinen onkaan Jumalamme! Miten ihana Vapahtajamme!

"Haluaisin kiittää siitä hengellisestä ja taloudellisesta tuesta, jota olet tässä tilanteessa antanut minulle ja lapsilleni. Rakkautesi on aivan painanut minut maahan. Kiitän Jumalaa Hänen lahjastaan! Aamen. Olen kiitollinen kaikkien seurakuntien rukouksesta, paastosta, kyyneleistä ja taistelusta. Se kaikki on vuodatettu Jumalan eteen ja sitä yhä vuodatetaan. Se on valmistusta sen päivän varalta, jona koettelemus saavuttaa täyteytensä.

"Kun kuolemantuomioni lausuttiin, sydämen täytyi ilolla. Sillä saan nimeni niiden luetteloon, jotka ovat saaneet kuolla marttyyreina Jeesuksen Kristuksen nimen tähden. Tietysti tämä on samalla uskon koetus, jossa kysytään, mihin asti olen valmis seuraamaan Herraa."

Miten on Sinun laitasi?

Tässä Didajin testamentissa on jotain siitä Kristuksen kirkkaudesta, jota kukaan ei Herran omalta voi riistää. Elätkö Sinä tänään sellaisessa elämänyhteydessä Herraan, että sydämesi täyttää ilo Hänestä. Ilo Herrassa tarkoittaa sitä, että vaikka kaikki muut ilon aiheet meiltä vietäisiin, Herran läsnäolo riittää kiitoksen ja ylistyksen lähteeksi. Jos Sinulta puuttuu ilo Herrassa, Herra kutsuu Sinua yhteyteensä:

"Minä seison ovella ja kolkutan. Jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, minä tulen hänen luokseen, ja me aterioimme yhdessä, minä ja hän." (Ilm 3:20)

Hänen yhteydessään saat lähteä kasvamaan niin, että Herrasta tulee suuri, Hänen rakkautensa alkaa loistaa, ja sinä opit iloitsemaan myös ahdistusten ja kärsimysten keskellä. Saat käydä kohti Hänen rakkautensa salaisuutta, ristin kärsimystä ja Jumalan rakkautta, joka siellä loistaa häikäisevämpänä kuin auringon valo kevään hohtavilla hangilla. Herra kutsuu Sinua seuraansa!